

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Inivriis, Et Damno Dato. Titvlvs VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

ecclesiam fore exemptam: aut eam juris beati Petri existere: sive ad jus & proprietatem Romanæ ecclesiæ, vel ad Romanam ecclesiam specialiter, aut sine medio, vel etiam simpliciter pertinere: per hoc plene debet exempta hujusmodi ecclesia judicari. Cum enim jure communi omnes ecclesie per orbem diffusæ ad Romanam ecclesiam pertineant, si id alicui concedatur ecclesiæ, vel de ea per sententiam judicetur, ex hoc ipsius comprobatur exemptio: ut privilegii nihil aliàs allatura concessio ei, cui conceditur, & sententia nullum aliter datur subsidium ecclesiæ (pro qua fertur) prerogativam (cum verba aliquid operari debeant) conferat gratiæ specialis. Et est idem, si privilegium contineat, vel ipse Papa per modum exprimat superscriptum, quod ecclesia sit libera: seu quod potius Romanæ ecclesiæ libertate: vel quod in hoc prerogativa gaudeat specialis: aut si dicat indefinitivè, quod ecclesiæ Romanæ annum censum solvat, ad perceptæ indicium libertatis: sive quod ipsam ecclesiam eximit ab ordinarij a potestate: vel quod non audeat illic Episcopus cathedram collocare, aut imperandi (seu ordinationem quamvis levissimam faciendi) exercere aliquam potestatem. Similiter si aliqui recipiantur in propriis & speciales subjectos, censentur exempti. Non sic in propriis & speciales filios Romanæ ecclesiæ sint suscepti: tales quippe exempti propterea non existunt. Si verò dicatur simpliciter, quod aliqua ecclesia Romanæ ecclesiæ annum censum solvat: non propter hoc exempta ecclesia dici debet. Idem dicimus si circa aliqua per privilegium concedatur libertas, & clausula de censu annuo perfolvendo sequatur: ut si aliquibus quod ab alio, quam à Papa seu ejus legato excommunicatis, suspendi aut interdicti non possint, vel aliquid aliud specialiter a sede Apostolica sit indultum: vel etiam dicatur, quod in speciales Romanæ ecclesiæ filios sint assumpti, & sequatur in privilegio, quod ecclesiæ Romanæ ad indicium b libertatis perceptæ annum censum solvant. His enim & consimilibus casibus sic in certis privilegiati articulis, ordinariorum jurisdictioni quantum ad alia sunt subiecti. Licet autem sic diversos privilegiorum, quibus ecclesiæ ac monasteria eximuntur, tenores ad litem materiam amputandam duxerimus designandos: per hoc tamen alii exemptionum (si reperiantur) seu aliarum libertatum modis vel eorum effectibus nolumus aliquatenus derogari.

CAP. XI.

Privilegiati ut tempore interdicti possint celebrare divina clausis ecclesiis, alio etiam extraneos admittere non possunt. Et si fuerit singulari persona super hoc privilegiata, familiares suos admittit: sicut in familia conventus taliter privilegiati. Hoc privilegio non gaudet ille, cuius culpa ponitur interdictum. b. d. Dominicus.

Idem.

Licet d vobis concessum existat, ut interdicti tempore januis clausis, excommunicatis & interdictis exclusis, voce submissa divina celebrare possitis: ad ea tamen aliquos etiam si aliunde venerint (nisi super hoc privilegiati existant) recipere nulla ratione debent. Cum conceditur singulari personæ, ut modo præmissis tempore interdicti celebrare valeat, vel audire divina: ejus familiares domestici ad audiendum cum ea, & celebrandum sibi divinum officium, licet admittuntur. Non sic autem in familiaribus alicujus conventus, seu collegij est censendum: illi enim nisi privilegiati fuerint, admitti non debent. Hujusmodi quoque concessione gaudere non potest is, cuius causa seu culpa, dolo

a Al. ordinaria. b Alii, iudicium. c Al. ita: sic scriptus privilegiati articulis. al. ita: sic inferius privilegiati articulis. d. e. d. de materia vide latissime in c. alima. r. n. s. infra de sent. excom.

vel fraude, fuit a sententia interdicti prolata, seu qui ad perpetrandum delictum, cujus occasione lata exitus, præbuit consilium, auxilium, vel favorem.

CAP. XII.

Episcopi cum altare viatico celebrare possunt, & sibi sacros celebrari: statamen, quod non violent interdictum, hoc dicit. Ioan. And.

Idem.

Quoniam Episcopi b eorumque superiores se habent diversis ex causis suis ecclesiis & diocesis absentare frequenter, nec semper possunt commodè ad ecclesias accedere pro missa celebranda vel audienda in ipsis, sine qua eos transire non decet absque causa rationabili ullam e diem: præsentis constitutione indulgemus eisdem, ut altare possint habere viaticum, & in eo celebrare, ac facere celebrari ubicunque absque interdicti transgressione illis permittitur celebrare vel audire divina.

DE INIURIIS, ET DAMNO DATO.

TITVLVS VIII.

CAP. VNIC.

Repressalia contra personas ecclesiasticas concedi, vel concessæ extendi non debent. contra facientes (nisi reuocent intra mensem) singulares sunt excommunicatis, uniuersitates interdicta. Ioan. And.

Gregorius X. in concilio generali Lugdunensi.

Et si pignorationes, quas vulgaris elocutio d repræfalias nominat, in quibus alius pro alio prægravatur, tanquam graves legibus, & æquitati naturali contrariæ, civili sint constitutione prohibita. Ut tamen earum prohibitio in personis ecclesiasticis tanto amplius timeatur, quanto in illis specialius inhihentur, eas concedi contra personas prædictas, seu bona ipsorum e, aut quantumcunque generatiter prætextu cuiusvis consuetudinis (quam potius reputamus abusum fore) concessas, ad illas extendi præsentis decreto districtius inhihemus. Illi autem, qui contra fecerint, aduersus personas easdem pignorationes, seu repræfalias concedendo, vel extendendo ad eas (nisi præsumptionis vel extensionis tempore intra mensem) si personæ singulares fuerint, sententiam excommunicationis incurrant: si verò uniuersitas, ecclesiastico subiaceat interdicto.

DE POENIS.

TITVLVS IX.

CAP. I.

De veteri jure poterit Archiepiscopus, cum in provincia sua jurisdictionem suam exsequitur, punire notorios iniuriantes, sibi, nunciis, & familia sue, si per id sua jurisdictione impeditur: alias non, nisi consuetudo amplius tribuat: sed hodie tales iniurias puniunt, etiam si jurisdictionem non impediunt. b. d.

Innocentius IV.

Romana s ecclesia: & infra. Licet autem Remen. Archiepiscopo suam Provinciam visitanti, eos, qui tunc sibi, vel suæ familiae, aut aliis, quos propter hoc per eandem provinciam dirigit, & etiam

a Al. fuerit. b Et an appellatione Episcopi venias electus, vide Felin. in cap. eam re. de rescript. vers. tertio restringitur. c al. ita: nulla die. d Vide l. librorum. h. quod tamen Cassius. ff. de leg. 3. Bari. in l. Labeo. ff. de sup. le. e al. sparum. f Vid. Alex. cons. l. i. incip. circa primum dubium, unde intelligi quare do quis possit esse iudex in propria causa.